

Suveränt jazzsväng, originell hiphop och retrospetsad disco

MAGNUS ERIKSSON

KEITH JARRETT

My foolish heart
(ECM/BAM) JAZZ

På livedubbeln My foolish heart gör Keith Jarretts trio en uppsluppen vandring genom jazzhistorien, från den klassiska periodens shownummer till modernismen. Jarrett reducerar ackordspelet och skapar ett infallsrikt tonflöde. Varje melodi avvinns nya valörer, och det svänger suveränt.

MALIN FOXDAL

Jag längtade
(BLUE SPARROW/SONY BMG) FOLKMUSIK

Folksångerskan Malin Foxdal integrerar stilelement från andra musikaliska miljöer, som för att markera att inga traditioner är givna eller kan mogna i ett isolat. Malin Foxdal skapar ett maximalt laddat uttryck, där blues och country diskret ger det nordiska vemodet relief.

SARA JOHNS

Big love in a small town
(BNA/SONY BMG) COUNTRY

Debutanten Sara Johns visar ett reflekterat förhållande till countrytraditionen. Hennes sånger vänder på dess könsstereotyper och återkallar en proletär uppväxt, men uttrycker också sårbarhet. Text och musik bildar en organisk helhet, som speglar en absolut stilintegritet.

PAULINA STOLTZ

EL-P

I'll sleep when you're dead
(DEF JUX/BORDER) HIPHOP

El-P överträffar debuten Fantastic damage och beskriver själv musiken på andra fullängdaren som ett psykedeliskt Boogie Down Productions-äventyr. Vad det innebär är årets originellaste hiphopsläpp som med nyskapande och futuristisk noisehiphop försöker föra genren vidare.

BROTHER ALI

The undisputed truth
(RHYMESAYERS/BORDER) HIPHOP

Efter fyra års frånvaro på grund av diverse livskriser kom Brother Ali tillbaka, med ett av årets textmäsiga i särklass mest personliga album. Bedriften att vara emotionell utan att bli sentimental är anmärkningsvärd, och Ants karakteristiska beats har aldrig varit så lysande.

BASUTBUDET

Startpaketet/Pluspaketet
(DEVIRIM/V2) HIPHOP

2007 var året då hiphop och techno inte behövde varsitt dansgolv, och ingen fångade hybriden bättre än Marcus Price alias Basutbudet. Med en egen genre, neger-teknö, och dubbelsläppet Startpaketet/Pluspaketet fångade han en tidsanda som blev sommarens vildaste soundtrack.

SOFIA NYBLOM

ANNE SOFIE VON OTTER, BENGT FORSBERG

Terezin/Theresienstadt
(DGG/UNIVERSAL) KLASSISKT

Anne Sofie von Otters diplomatfar rapporterade om Förintelsen efter mötet med en förtvivlad SS-officer i Nazi-Tyskland, men kallades hem utan att appellen besvarades. Något av en dotters botgörelse alltså när sångerskan tolkar Theresienstadt-fångarnas musik.

MONTEVERDI: L'ORFEO

Rene Jacobs, Trisha Brown, Simon Keenlyside m fl (dvd)
(HARMONIA MUNDI/NAXOS) OPERA

Koreografen Trisha Brown gör med Monteverdis L'Orfeo det som Mats Ek gjort med Glucks Orfeus, medan Rene Jacobs gestaltar barocken med sinnlighet och kraft. Simon Keenlyside sjunger och dansar ett bländande porträtt av Orfeus, som offerar kärleken för konsten.

NINA STEMME

Richard Strauss: Vier letzte Lieder
(EMI CLASSICS) KLASSISKT

Nina Stemme lägger till djup där Renee Fleming är nöjd med skimrande yta. Ibland är rösten manierat mullig på textens bekostnad – men oftast blir musikalitet och insikt till rent guld. Antonio Pappano, som dirigerade Tristan-cd:n med Stemme, är en passionerad inspiratör i Strauss orkestersånger.

STEFAN MALMQVIST

UGK

Underground Kingz
(JIVE/SONY BMG) HIPHOP

Rapparen Pimp C dog den 4/12 och det är fortfarande lite oklart vad som hände. Det är självfallet sorgligt, speciellt som han och UGK-kollegan Bun B gjort årets smartaste, mest varierade och sydstatsfläskiga hiphopskiva. Outkast, Scarface och Dizzee Rascal är några som hjälper UGK till stordåd.

ROBERT PLANT & ALISON KRAUSS

Raising sand
(UNIVERSAL) ROCK

Två röster, två helt olika sätt att sjunga. Ändå naglar Robert Plant och Alison Krauss varenda låt på Raising sand. Producenten T-Bone Burnett bidrar med låtval och varm produktion. Det är country, blues, rockabilly och mycket mer i en oväntad och bedårande förening.

DOWN

III: Over the under
(ROADRUNNER/BAM) HÅRDROCK

High On Fire och Electric Wizard har gjort utmärkta skivor i år, men de får se sig slagna på mållinjen av Phil Anselmo och hans band Down. Anselmo sjunger bättre än någonsin och bandet som helhet har en totalt koncentrerad massivt gungande mörk tyngd i låtarna.

STEFAN THUNGREN

A MOUNTAIN OF ONE

Collected works
(AMATO/BORDER) BALEARISK ROCK

Det är svidande vackert att en åldrande housegeneration börjar loopa progressiv rock och Fleetwood Mac på gamla dagar. A Mountain of One må stundtals låta som ett svulstigt Simple Minds, men med episka covers på italiensk snigeldisco från 1985 spikar de samtidigt årets mest logiska album.

LCD SOUNDSYSTEM

Sound of silver
(EMI) DANS

Geniet James Murphys andra album som LCD Soundsystem är årets genomgående starkaste, här finns inte ett enda svagt spår. Det är på så många sätt den ultimata hybriden mellan new wave och klassisk dansmusik. Hur DFA-mannen ska toppa detta är svårt att föreställa sig.

KATHY DIAMOND

Miss Diamond to you
(BORDER) DANS

Från Sheffield av alla ställen kommer Kathy Diamond som här producerats av den till samma stad inlyttade housebastarden och tillika knäppgöken Maurice Fulton. Till sammans har de kokat ihop en retrospetsad discobrygd som sobert dansar in någonstans mitt emellan Lindström och gamla Sharon Redd.

ÅSA DA SILVA VEGHED

BASSEKOU KOUYATE & NGONI BA

Segu blue
(OUT HERE/DOTSHOP) MALI

Rogivande flöde och inre tryck av en säregen ngonikvartett från Mali. Väl valda gästsångare ger de bluesiga låtarna liv och lyster. Bassekou Kouyate, virtuos på lutan ngoni (banjons föregångare), gör magiska saker på sitt instrument.

MALOUMA

Nour
(MARABI/NAXOS) MAURETANIEN

Utan lättflirtad sensualitet förenar hon elegant monoton ökenblues, morisk ålderdomlig sång från Mauretanien, modern afropop och electronica. Frispråkiga sångtexter om kvinnans frigörelse har gjort Malouma till en kontroversiell sångerska i hemlandet, vilket gör albumet ännu mer spännande.

ESPERANZA FERNÁNDEZ

Recuerdos
(COSAS BONITAS/COLECTIVO) FLAMENCO

Esperanza Fernández är uppväxt i en flamencosläkt i Sevilla där hon lärt sig behärska den traditionella formen. Här kastar hon blickar bakåt i det zigeniska släktledet. Sången är rak, rå, intensiv och kompet enkelt och snyggt. En strålande manifestation av flamencokonsten.